

Mala. — 4) Se *Qvarnhus*. — 5) Samteliga till en qvarn hörande byggnader och jordägor.

QVARNBACKE, m. 2. pl. — *backar*. Platsen vid en mjölkvarn.

QVARNBYGGNAD, m. 5. 1) Uppbyggande af en qvarn. — 2) Se *Qvarnhus*. — 3) Byggnad vid en mjölkvarn.

QVARNDAM, m. 2. pl. — *dammar*. Dam, hvarifrån vattnet genom qvarnrännan ledes på ett qvarnhjul.

QVARNDRÄNG, m. 2. Person, som biträder en mjölnare i qvarnens skötande.

QVARNFALL, n. 5. Vattenfall, som drifver eller kan drifva en qvarn.

QVARNHJUL, n. 5. Hvarje af de hjul, som drifva en qvarn. — *Ss. Q-stock*.

QVARNHUS, n. 5. Sjelfva huset, hvaruti en qvarn drifves.

QVARNKAPPE, m. 2. pl. — *kappar*. Afgift till mjölnaren för hvarje tunna säd, som förmales.

QVARNKÄR, n. 5. Infattning af trä kringom stenarna i en mjölkvarn.

QVARNKLAPP, m. 2. Se *Qvarnleka*.

QVARNKUPA, f. 1. Se *Qvarnskruv*.

QVARNLEKA, f. 1. Liten klapp eller ribba på qvarnskrufvn, som upphörligt med mycket buller slår upp och ned.

QVARNLUCKA, f. 1. Lucka till en qvarnränna.

QVARNLÅR, m. 2. Mjöllår i en qvarn, der mjölnaren förvarar det mjöl, som tillfaller honom i maldafgift.

QVARNREDSKAP, n. 5. o. 5. Redskap, tillhörigt en qvarn.

QVARNRÄNNA, f. 1. 1) Ränna, hvarigenom mjölet faller ned ur qvarnskon. — 2) Ränna, hvarigenom vattnet ledes på ett qvarnhjul; äfv. afloppsränna vid en qvarn.

QVARNSIKT, m. 2. Sikt vid en qvarn, hvarigenom mjölet siktas.

QVARNSKO, m. 5. pl. — *skor*. Nedersta delen af qvarnskrufvn, hvarur säden faller ned igenom qvarnögat.

QVARNSKRUF, m. 2. pl. — *skruvvar*. Trattformigt kärl öfverst på en qvarn, hvari säden slås, som skall malas, och hvarur den genom qvarnögat kommer under löparen.

QVARNSPEL, n. 5. Ett slags spel, som spelas emellan tvenne personer, och hvartill hörer ett bråde med tre kvadrater inuti hvarandra, jemte 20 brickor af olika färg.

QVARNSTEN, m. 2. Hvarje af de tvenne stenar, emellan hvilka säden krossas i en mjölkvarn. Jfr. *Löpare*. Förkortningsvis säges: *Ett par stenar*, t. ex.: *Qvarn med ett par stenar*.

QVARNSTENSBROTT, n. 5. Stenbrott, der qvarnstenar huggas.

QVARNSTÄLLE, n. 4. Ställe, der en mjölkvarn drifves.

QVARNTORR, a. 2. Tillräckligt torr, för att kunna malas. *Q. säd*.

QVARNTRÜT, m. 2. Se *Qvarnöga*.

QVARNTULL, m. sing. 1) Afgift för säd, som förmales. — 2) Benämning på ett slags skatt, som fordom erlades; utgår nu under namn af Mantalspenningar.

QVARNVATTEN, n. 5. Vatten, som drifver en qvarn.

QVARNVERK, n. 5. Ställe, der säd förmales med många par stenar i ett eller flera qvarnhus.

QVARNVINGE, m. 2. pl. — *vingar*. Vinge på en väderqvarn.

II.

QVARNVÄG, m. 2. Väg till qvarn.

QVARNÖGA, n. 4. pl. — *ögon*. Det lilla hälet, hvarigenom säden ur qvarnskrufvn nedfaller emellan stenarna.

QVARSITTA, v. n. 5. (böjes som *Sitta*) Förblifva sittande på samma ställe. — Äfv. *Sitta qvär*. — Part. pres. *Qvarsittande* brukas äfv. både adjektivt och substantivt.

QVARSTAD, m. 5. Egendoms tagande i beslag af offentlig myndighet, på det sätt, att den icke får afyttras eller förskingras, ehuru den tills vidare förblifver i ägarens värd, eller åtminstone ägande rätten icke fränkännes honom. *Belägga ens egendom med q.* — *En del af hans egendom står i q.* — *Syn*. Seqvester, Beslag.

QVARSTANNA, v. n. 1. Förblifva qvar på samma ställe. — Äfv. *Stanna qvär*. — *Qvarstannande*, n. 4.

QVARSTÅ, v. n. 2. (böjes som *Stå*) Förblifva stående på samma ställe. — Äfv. *Stå qvär*. — Part. pres. *Qvarstående* brukas äfv. både adjektivt och substantivt.

QVART, kvårt, m. 5. (af lat. *Quartus*, den fjerde) 1) Fjerdedel. *Tre q. aln.* Är i denna bem. öböjligt. — 2) Fjerdedels timma. (Hör för denna bem. i allmänhet till 5 dekl.) *Jag har väntat i tre q.* — *En q. öfver tu* eller *en q. till tre.* — *Tre q. på eller till tre*, tre quart öfver tu. (Fam. skämtv.) *Vara på tre q., rusig.* — *Det uret slår q-er.* — 5) (i musik) Fjerde tonen ifrån grundtonen. — 4) a) Bokformat, då arket är viket i fyra delar, således innehållande åtta sidor. *En bok i q.* (man säger äfv.: *in quarto*). — b) Bok i detta format. *Foljanter och q-er.* — 5) (i tärningspel) a) Den sida af en tärning, som är tecknad med fyra prickar. — b) Tärningkast, då man får upp denna sida af tärningen. *Q. äss, Q. dus, Q. tre, Q. sex.* — *Q-er all*, begge qvarterna; kallas äfv.: *Qvatuor all.* — 6) (i piketspelet) Fyra på hvarandra följande kort af samma färg. *Q. major* (läses: *maschär*), som börjar med ässet. — 7) (fäktk.) Fjerde sättet att gifva en stöt med värja eller florett.

QVARTA, kvårtta, f. sing. Fjerde klassen i en skola.

QVARTAL, kvårttal, n. 5. o. 5. 1) Fjerdedels år. — 2) Årlöning, inkomst, utbetalning o. s. v. för ett fjerdedels år. *Uppbära ett q. af lönen.* — *Ss. Q-slön.*

QVARTALITER, kvårtaltit'r, adv. (nylat.) Se *Qvartalsvis*.

QVARTALSFÖRSLAG, kvårtalsförslag, n. 5. o. 5. Öfversigt af utgifna och inlutna medel, eller af emottagna och utlemnade inventarier, för ett tilländalupet kvartal.

QVARTALSVIS, adv. Hvarje fjerdedels år.

QVARTAN, kvårtán, m. 5. 1) Skolgosse i fjerde klassen. — 2) Frossa, då febern kommer hvar fjerde dag.

QVARTATION, kvårtatschón, f. 5. (myntv.) Operation, då guld afskiljes ifrån/silfver, genom silfrets upplösning i salpetersyra.

QVARTBAND, kvårtbáand, n. 5. Bokband i kvartformat.

QVARTBLAD, n. 5. Blad af ett ark, som är viket i fyra delar.

QVARTER, kvårtter o. kvårtér, n. 5. (fr. *Quartier*, af lat. *Quartus*, fjerde) 1) (uttalas: kvårtér) Fjerdedels aln. *En aln och tre q. Elfva q. lång.* — 2) (kvårtter) En åttendedels kanna eller fjerdedelen af ett stop. *Ett q. brännvin.* — 3) (i denna och följande bem. uttalas